

Sa Mạc Hồn Con

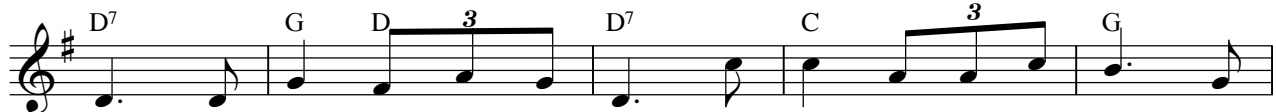
*Trần Ngọc Khánh

1. Hồn con một bãi sa mạc, hoang vu khi đêm lạnh
2. Chiều nay trời xế thu tàn, con trông con mong trời
3. Tình con một thoáng mây trời, con thương, con mong người
4. Trần gian lạc bước lưu đầy, tương lai mệnh mông nào

xuống, chờ mong trời đổ sương mai, cho thăm mềm sỏi đá phôi
sáng, vì con mong thoát âm u, trong sa mạc sỏi đá hoang
đến, cầu mong Người xuống muôn ân, như mưa ngàn đổ thăm dương
thấy, cầu mong Người xuống nơi đây, cho vững niềm cậy mến tin

phai. Đời con một phiến băng dài, đơn côi nhìn mùa lá bay, chờ
vu. Trời quang một sớm huy hoàng, trên cao từng đàn hát vang, rừng
gian. Đời con nay sẽ không còn, đơn côi nhìn ngày tháng qua, dù
yêu. Từ nay đời sẽ không còn, đêm đêm ngậm ngùi xót xa, đường

mưa để lá luôn xanh, cúi xin trời đổ mưa hồng ân. _____
xanh nhẹ bước chân nai, ngất ngây chào cứu tinh trần ai. _____
cho đời lắm phong ba, đã có Người đỡ nâng ủi an. _____
vui rộn tiếng hát ca, khi có Người đến trong đời ta. _____

ĐK: Mây xanh ơi! hãy mưa ngàn đi, sương sa ơi! Hãy lan tràn khắp, vì nhiều

lần, ngược lên trời cao, lệ sầu tràn nhòe đầm khóe mi. Con gơ

tay khóc than tội nhân, bao năm qua đã quên tình Cha, xin tha

cho lỗi con bội ân, thương đưa tay âu yếm đời con.